

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No deis lo santo a los perros, ni les echéis vuestras perlas a los cerdos; no sea que las pisoteen con sus patas y después se revuelvan para destrozarnos. Así, pues, todo lo que deseáis que los demás hagan con vosotros, hacedlo vosotros con ellos; pues esta es la Ley y los Profetas. Entrad por la puerta estrecha. Porque ancha es la puerta y espacioso el camino que lleva a la perdición, y muchos entran por ellos. ¡Qué estrecha es la puerta y qué angosto el camino que lleva a la vida! Y pocos dan con ellos».

En el Evangelio de hoy, Jesús nos habla del trato y la relación con los demás, de una puerta estrecha y de un camino que conduce a la vida.

“No deis lo santo a los perros”. Jesús advierte a sus discípulos que no desperdicien lo bueno, lo valioso, en cosas que no van a dar fruto. Muchas veces perdemos la paz porque intentamos dar una imagen de nosotros ante los demás, para ser aceptados y apreciados. Esto cansa mucho, y lleva al vacío interior. Nunca voy a conseguir ser al gusto de todos. Incluso, los que al principio me alababan, ahora me critican. Lo que me da verdadera libertad y me interesa, es ser a los ojos de Dios.

Cristo también dice que “muy pocos dan con este camino”, y es que este camino resulta en ocasiones duro, y la puerta para entrar en la verdadera vida, es estrecha. A veces hemos de dejarlo todo atrás y dejarnos guiar por completo de la Providencia de Dios, fiarnos de Dios, como hizo Abrán. Para nosotros, el dejarlo todo atrás no es un acto cargado de lamentos y resignación. Lo hacemos gozosos para ganar lo más grande, que es Dios mismo.

Dios ha trazado un camino para ti y para mí, un camino que conduce a la Vida, al Cielo. Cristo nos muestra el amor que Dios nos tiene. ¿Por qué no entregar la vida generosamente, sin miedo, si es Dios quien nos conduce hacia la plenitud?

ВІВТОРОК ДРУГОЇ НЕДІЛІ СТРАЖДАНОВОГО ЧАСУ (Цикл А)

Мт. 7,6.12-14

Ісус сказав Своїм учням: "Не давайте святого псам і не кидайте перлів ваших свиням, щоб вони не потоптали їх ногами своїми, а потім, обернувшись, не роздерли вас на шматки. Отож, усе, чого тільки бажаєте, щоб вам чинили люди, те саме чиніть і ви їм, бо такий Закон і Пророки. Увійдьте вузькими воротами. Бо широкі ті ворота і широка та дорога, що веде до погибелі, і багато хто ними ходить; як тісні ті ворота і як вузька та дорога, що веде до життя! І мало тих, що ними ходять".

У сьогоднішньому Євангелії Ісус говорить нам про стосунки з іншими людьми, про вузькі ворота і дорогу, що веде до життя.

"Не давайте святого псам". Ісус застерігає своїх учнів не витратити те, що є добрим, що є цінним, на речі, які не принесуть плоду. Ми часто втрачаємо свій мир, бо намагаємося дати іншим уявлення про себе, щоб нас прийняли і оцінили. Це дуже втомлює і призводить до внутрішньої порожнечі. Я ніколи не буду подобатися всім. Навіть ті, хто хвалив мене на початку, тепер критикують. Що дає мені справжню свободу і цікавить мене, так це бути в очах Бога.

Христос також говорить, що "мало хто знаходить цю дорогу", тому що ця дорога іноді буває важкою, а двері, якими можна увійти в істинне життя, вузькі. Іноді ми повинні залишити все позаду і дозволити собі повністю керуватися Божим Провидінням, довірившись Богові, як це зробив Аврам. Для нас залишити все позаду не є актом жалю і покори. Ми робимо це з радістю, щоб здобути найбільше, яким є сам Бог.

Бог проклав шлях для нас з вами, шлях, який веде до Життя, до Неба. Христос показує нам Божу любов до нас, чому б нам не віддати своє життя щедро, без страху, якщо це Бог веде нас до звершення?